

ULTIMA VALE

STOMFF ANDREI AUREL

ULTIMA VALE

Ninge. Afară? Din mine afară!
În mine sunt cioburi tăioase de ghiață.
E-atata tristețe în punctul de viață
În care tot ninge în ritm de fanfară!

Și-mi cade pe pleoape o brumă mărunță.
Îmi arde privirea și simt cum mă sting.
Din mine spre noapte, cu fulgi mari tot ning.
Iar fiecă fulg e o stingere cruntă.

E greu să te simți la un capăt de drum
Din care nu vezi nici nadir nici apus.
Cuvintele toate s-au spus și s-au dus.
În urmă-le nu e decât ghiață și scrum!

Închide-mă noapte în zgomotul tău.
Închide-mi în urmă cărarea spre vis.
Coboară-mă iute în recele abis
În care mă pierd precum ultimul râu.

E noapte și totul în jurul meu ninge.
E timpul ca însumi în noapte să ning.
Hai! Stinge-te lampă căci vreau să mă sting.
Ce rost să mai ard dacă frigul mă-nvinge!

Topește-mă iute în palmele tale.
Și bea picătura. E ultimul ceas!
A fost. Însă iată, nimic n-a rămas!
Adio, iubito. E ultima vale!